

Denne vejledning er senest ændret den 25. februar 2015.

Vejledning om Skovloven §§ 60-64 – Klage

Indhold

1. [Afgørelser der kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet](#)
2. [Klageberettigede](#)
 - 2.1 [Adressaten for afgørelsen](#)
 - 2.2 [For afgørelser vedrørende egne arealer gælder specielt](#)
 - 2.3 [Enhver som i øvrigt har en individuel væsentlig interesse i sagen](#)
 - 2.4 [Foreninger og organisationer](#)
3. [Underretning om afgørelsen](#)
4. [Klagevejledning](#)
 - 4.1 [For afgørelser vedrørende egne arealer gælder specielt](#)
5. [Klagefrister](#)
6. [Indgivelse af klage](#)
7. [Opsættende virkning](#)

1. Afgørelser der kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet

§ 60. Afgørelser efter § 4, § 6, § 7, stk. 2, § 13, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19 – 21, § 38, § 39 og § 51, stk. 2 og 3, der er truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse fra ministeren, jf. § 43, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk.1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.

Stk.2. Afgørelser efter kapitel 8 a, der er truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse fra ministeren, jf. § 43, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk.1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.

Afgørelser efter følgende paragraffer kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet i henhold til § 60, stk. 1:

- **§ 4** om fredskovspligt
- **§ 6** om ophævelse af fredskovspligt
- **§ 7, stk. 2** om ophævelse af majoratsbåndet
- **§ 13** om erhvervsmæssig hugst i de første 10 år efter ejerskifte af fredskov
- **§ 15, stk. 2** om fastsættelse af mål og foranstaltninger i Natura 2000-skovplaner. **§ 17, stk. 3** om at foretage en nærmere vurdering af anmeldte aktiviteter i Natura 2000-områder
- **§§ 19 – 21** om påbud vedrørende driften af ejendomme, der ligger i Natura 2000-områder.
- **§ 38** om dispensation fra bestemmelserne i:
 - **§ 8** om at det enkelte fredskovspligtige areal skal holdes bevokset med træer mv.
 - **§ 9, nr. 1** om at op til 10 pct. af det enkelte fredskovspligtige areal kan anvendes til stævningsdrift og skovgræsning
 - **§ 9, nr. 1 og 2** om at op til 10 pct. af det enkelte fredskovspligtige areal kan anvendes til juletræer og pyntegrønt i kort omdrift
 - **§ 10, nr. 4** om at der kan etableres åbne naturarealer på op til 10 pct. det enkelte fredskovspligtige areal
 - **§ 11, stk. 1** om at byggeri, anlæg, terrænændringer og anbringelse af affald er forbudt
 - **§ 12** om at formindskelse af sammenhængende fredskovspligtige arealer ved udstykning eller arealoverførsel er forbudt
 - **§ 26** om at bevaringsværdige egekrat skal bevares
 - **§ 27** om at ydre skovbryn af løvtræer og buske skal bevares, og
 - **§ 28** om at småbiotoper skal bevares.
- **§ 39** om at der kan fastsættes vilkår i afgørelser efter §§ 4 og 6, § 7, stk. 2 og §§ 19-21, 29 og 38
- **§ 51, stk. 2** om påbud vedr. at lovliggøre et ulovligt forhold
- **§ 51, stk. 3** om påbud vedr. hvordan arbejdet vedr. overtrædelser af §§ 8 – 10 skal udføres.

Afgørelser der kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet, jf. § 60, stk. 2:

Afgørelser efter **kapitel 8 a** om miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder.

Følgende afgørelser der træffes efter loven kan ikke påklages til Natur- og Miljøklagenævnet:

- **§ 3, stk. 2** beslutning om at et offentligt ejet skovareal er fredskov.
- **§ 11, stk. 3** om godkendelse af udseende og beliggenhed af arbejdsskure
- **§ 29 og § 31, stk. 1** om tilskud
- **§ 37** om justering af fredskovspligtens grænser
- **§ 72, stk. 2** beslutning om at egekrat, der eksisterede den 1. juli 1989 er fredskovspligtige.

Afgørelser om godkendelse af beliggenhed af spejderhytter mv. kan ikke påklages, jf. § 2 i [bekendtgørelse om opførelse af spejderhytter, skovbørnehaver og lignende byggeri i fredskov](#).

En ikke-reaktion på en anmeldelse efter **§ 17, stk. 1**, er ikke en afgørelse, og der kan derfor heller ikke klages over den. Det samme gælder, hvis Naturstyrelsen inden for fristen meddeler, at det anmeldte kan iværksættes. Det fremgår af Naturklagenævnets afgørelse vedrørende den tilsvarende bestemmelse i naturbeskyttelsesloven. Se hele afgørelsen i [Naturklagenævnet Orienterer nr. 519, juni 2010](#).

Der er efter lovens § 61 hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om klage i bekendtgørelser, der udarbejdes efter loven. Det vil derfor fremgå af den enkelte bekendtgørelse, om der kan klages til Natur- og Miljøklagenævnet eller til ministeren, eller om der evt. slet ikke kan klages over de afgørelser, der træffes efter bekendtgørelsen.

2. Klageberettigede

Det fremgår af § 62, hvem der kan påklage afgørelser truffet efter Skovloven.

§ 62. Afgørelser, der kan påklages efter denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af loven kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen og**
- 2) enhver, som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen.**

Stk. 2. Afgørelser truffet i henhold til denne lovs §§ 4 og 6, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19 – 21 og 38, jf. § 11, stk. 1, samt vilkår fastsat for disse afgørelser efter § 39, kan endvidere påklages af

- 1) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,**
- 2) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,**
- 3) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og**
- 4) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.**

Stk.3. Afgørelser der er truffet efter denne lovs kapitel 8 a, kan påklages af

1) de personer m.v., som er nævnt i stk. 1, og

2) de foreninger og organisationer, der er nævnt i stk. 2, nr. 2 - 4.

2.1 Adressaten for afgørelsen

Adressaten vil normalt være ansøgeren eller adressaten for et påbud/forbud. I langt de fleste tilfælde vil adressaten være ejeren. I de få tilfælde, hvor ejeren ikke er adressat, og derfor ikke omfattet af nr. 1, vil der være mulighed for at påklage i medfør af § 62, stk. 1, nr. 2, da det antages, at pågældende har en individuel væsentlig interesse i sagen.

2.2 For afgørelser vedrørende egne arealer gælder specielt

Selvom en lokal enhed i Naturstyrelsen er adressat for en afgørelse, er den lokale enhed ikke klageberettiget, idet enhederne er del af styrelsen.

Når en af Naturstyrelsens lokale enheder indsender en ansøgning om, at der skal træffes skovlovsafgørelse for egne arealer til en anden enhed, skal den meddele, om der er nogen (forpagter, lejer el. lign.), der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagen. Den anden enhed skal herefter tage stilling til, om vedkommende skal have kopi af afgørelsen.

2.3 Enhver som i øvrigt har en individuel væsentlig interesse i sagen

Det fremgår ikke af loven eller lovbemærkningerne, hvem der har individuel, væsentlig interesse i en sag efter skovloven og derfor er klageberettigede. At interessen skal være *individuel* betyder imidlertid, at en mere almen, principiel, teoretisk eller holdningsbaseret interesse ikke er tilstrækkelig. At interessen skal være *væsentlig* indebærer, at eventuelle følger af sagens udfald skal berøre den pågældende med en vis intensitet, f.eks. hvis afgørelsen har retlige, økonomiske eller faktiske virkninger for den pågældende. Som eksempler på personer med individuel væsentlig interesse kan nævnes en forpagter, lejer eller lignende. Kommuner, regioner, statslige myndigheder m.fl. er ikke klageberettigede efter denne bestemmelse blot i deres egenskab af offentlig myndighed.

Som udgangspunkt har naboer ikke en individuel væsentlig interesse i sagen, blot fordi de er naboer til arealet. De vil kun være klageberettigede i ganske særlige tilfælde, f.eks. hvis vedkommende har en servitut eller et lignende retligt krav over den ejendom afgørelsen vedrører.

Naturklagenævnet (nu Natur- og Miljøklagenævnet) har i en [afgørelse af 5. oktober 1999](#) truffet afgørelse om naboers klageadgang. Sagen handlede om ophævelse af fredskovspligten på et areal, der skulle bruges parkeringsplads ved museet Louisiana. Nævnet traf afgørelse om at to klagere, der boede over for arealet på den anden side af vejen, der er 8 - 10 meter bred, ikke var klageberettigede. Det fremgår af nævnets afgørelse bl.a.:

"Udtrykket "individuel, væsentlig interesse" i skovlovens forstand omfatter ikke naboer i almindelighed. Det hænger sammen med, at skovloven ikke skal varetage de særlige nabointeresser, men derimod samfundsmæssige interesser ..."

"Der skal foreligge særlige forhold for, at en nabo kan betragtes som klageberettiget efter skovloven svarende til de forhold, som kvalificerer en person som "part" i forvaltningslovens forstand."

"Beliggenheden af klagernes ejendomme i forhold til det pågældende fredskovspligtige areal indebærer ikke i sig selv, at klagerne har den i skovloven (og forvaltningsloven) krævede individuelle væsentlige interesse i sagen."

"At klagerne - som anført i klageskrivelserne - har en almindelig interesse for områdets natur og rekreative værdier m.v. medfører ikke, at de har ret til at klage over afgørelsen."

"Den omstændighed, at beboerne på Louisevej har fået en særskilt underretning om den trufne afgørelse indebærer heller ikke, at de er klageberettigede."

Naturklagenævnet (nu Natur- og Miljøklagenævnet) afviste i en afgørelse af 10. december 1998 at behandle en klage fra en kommune, uanset at kommunen var nabo til det areal sagen vedrørte. I nævnets afgørelse af 5. september 2008 blev en kommune ikke anset som klageberettiget over pålæggelse af fredskovspligt på et areal omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, da kommunens interesse alene angik naturværdien af det pågældende areal.

I en række afgørelser har Natur- og Miljøklagenævnet afvist at behandle klager fra naboer. I [afgørelse af 19. september 2011](#) anså Natur- og Miljøklagenævnet dog 2 naboer for klageberettigede i en afgørelse om pålæggelse af fredskovpligt i forbindelse med skovrejsning i nær tilknytning til deres ejendomme.

Det er under alle omstændigheder Natur- og Miljøklagenævnet, der træffer den endelige afgørelse om en persons klageberettigelse. Klagenævnet er - som det ses af afgørelsen af 5. oktober 1999 ikke i sin afgørelse bundet af, om styrelsen har underrettet vedkommende om afgørelsen.

2.4 Foreninger og organisationer

Tidligere var Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet de eneste klageberettigede organisationer. Som opfølgning på Århuskonventionen er kredsen af klageberettigede blevet udvidet.

Bemærkningerne til lov om ændring af visse miljølove (implementering af Århuskonventionen mv.):

"Endvidere foreslås kredsen af klageberettigede landsdækkende foreninger og organisationer udvidet, således at landsdækkende organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur- og miljøinteresser, bliver klageberettigede. Som landsdækkende anses foreninger og organisationer, der ikke alene varetager interesser inden for en del af landet. Klageberettigelsen skal kunne dokumenteres. Dette vil typisk kunne ske ved at indsende vedtægter, men organisationen eller foreningen kan også på anden måde dokumentere, at den som hovedformål har varetagelse af miljø, og naturbeskyttelsesinteresser. Ud over Danmarks Naturfredningsforening vil f.eks. Dansk Ornitologisk Forening, Botanisk Forening og lignende foreninger, der beskæftiger sig med bestemte dele af den vilde fauna og flora, bliver klageberettigede. Natur- og miljøbeskyttelse

skal forstås bredt, idet der ikke stilles krav til indholdet eller karakteren af natur- og miljøbeskyttelsesinteresserne.

Endelig foreslås det, at landsdækkende foreninger og organisationer, der repræsenterer væsentlige rekreative interesser, bliver klageberettigede, når afgørelsen berører sådanne interesser. Herved bliver Friluftsrådet og f.eks. en række af de organisationer, som er medlemmer af Friluftsrådet, klageberettigede."

En berørt nationalparkfond blev indsat som klageberettiget i skovloven ved [lov om nationalparker](#).

Som hidtil kan foreninger og organisationer dog ikke klage over afgørelser om:

- ophævelse af majoratsbåndet, jf. **§ 7, stk. 2**
- om erhvervsmæssig hugst i de første 10 år efter ejerskifte af fredskov, **jf. § 13** - om dispensation fra §§ 8 – 10 om anvendelsen af fredskovspligtige arealer
- om dispensation til udstykning, **§ 38, jf. § 12** og
- om dispensation fra kravene om at bevare bevaringsværdige egekrat, ydre skovbryn og småbiotoper, § 38, jf. §§ 26 – 28.

Som nævnt er en ikke-reaktion på en anmeldelse efter § 17, stk. 1, ikke en afgørelse. Der kan derfor heller ikke klages over den.

En nationalparkfond er i henhold til stk. 3, nr. 2 ikke klageberettiget over afgørelser truffet efter kapitel 8 a om miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder.

I forbindelse med klage fra foreninger og organisationer m.v. kan Natur- og Miljøklagenævnet kræve dokumentation for deres klageberettigelse, jf. § 62, stk. 4.

3. Underretning om afgørelsen

§ 62, stk. 5. De foreninger og organisationer, der er nævnt i stk. 2, skal underrettes skriftligt om de afgørelser, der er nævnt i stk. 2, hvis de anmoder om det.

Afgørelsen skal som udgangspunkt sendes til adressaten for afgørelsen. Hvis adressaten har f.eks. en advokat eller en landinspektør til at varetage sagen, er det tilstrækkeligt at sende afgørelsen til denne. I andre tilfælde, bør afgørelsen sendes både til adressaten, og den som i sagens forløb evt. har handlet på vedkommendes vegne f.eks. familiemedlemmer.

Klageberettigede med væsentlig individuel interesse i en afgørelse bør efter almindelig god forvaltningsskik underrettes om den. Naturstyrelsens lokale enhed bør derfor i forbindelse med sagens oplysning bede ansøger om at oplyse, om der er forpagter eller andre, som har en individuel væsentlig interesse i sagen.

Det kræves af klageberettigede foreninger og organisationer, at de anmoder om underretning. Anmodninger om underretning samles i Naturstyrelsen, København (nst@nst.dk), som derefter foretager en vurdering af om vedkommende forening eller organisation er omfattet af stk. 2. I givet fald vil enhederne blive orienteret

om, hvem der fremover skal have tilsendt kopi af afgørelser. Hvis en af Naturstyrelsens lokale enheder modtager en anmodning fra en forening eller organisation om underretning om afgørelser, skal anmodningen videresendes til Naturstyrelsen, København (nst@nst.dk).

4. Klagevejledning

De grundlæggende regler om klagevejledning står i forvaltningslovens § 25 og § 26:

Forvaltningslovens § 25: Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Forvaltningslovens § 26: Afgørelser, der kun kan indbringes for domstolene under iagttagelse af en lovbestemt frist, skal være ledsaget af oplysning herom.

4.1 For afgørelser vedrørende egne arealer gælder specielt

Naturstyrelsens lokale enheder er ikke klageberettiget, selv om de er adressat for afgørelser på egne arealer jf. [afsnit 2.2](#). Hvis der heller ikke er andre klageberettigede, fordi der ikke er klageadgang for foreninger og organisationer, og der heller ikke er nogen med væsentlig individuel interesse, skal afgørelsen ikke indeholde klagevejledning, men i stedet en passus om, at styrelsen ikke er bekendt med, at der er klageberettigede i henhold til skovlovens § 62.

5. Klagefrister

§ 63, stk.1. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.

De 4 ugers klagefrist er fastsat, for at eventuelle klageberettigede skal have tid til at sætte sig ind i sagen og tage stilling til, om de ønsker at benytte deres klageret. Natur- og Miljøklagenævnet afgør om klagefristen er overholdt.

Hvis en klageberettiget ikke er blevet underrettet om en afgørelsen og først senere bliver opmærksom på det, vil Natur- og Miljøklagenævnet behandle sagen, selvom der er forløbet mere end 4 uger fra afgørelsestidspunktet, og klagefristen vil først løbe fra den dag, vedkommende har fået kendskab til afgørelsen. Typisk kan der være tale om tilladelser, som ændrer på de eksisterende forhold på arealet og som den klageberettigede først bliver opmærksom på, når tilladelsen bliver bragt i anvendelse i skoven ved at arealer ryddes, sættes under vand, bliver tilplantet osv.

6. Indgivelse af klage

Stk. 2. Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 18 b, stk. 2-4, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb

videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt ved anvendelse af digital selvbetjening. Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med § 18 b, stk. 2-4, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet, hvorefter Natur- og Miljøklagenævnet i visse tilfælde kan udtage fra kravet om indgivelse af klage ved anvendelse af den digitale selvbetjening. Klagers efterfølgende kommunikation med Natur- og Miljøklagenævnet angående klagesagen, skal ske via den digitale selvbetjening. Det kan f.eks. være i forbindelse med partshøring eller indgivelse af supplerende oplysninger.

Klagen skal ske ved anvendelse af klageportalen, se link på forsiden af www.nmkn.dk. Klageportalen ligger på www.borger.dk og www.virk.dk. Der logges på på www.borger.dk eller www.virk.dk på sædvanlig vis, typisk med NEM-ID. Klagen sendes gennem Klageportalen til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage er indgivet, når den er tilgængelig for Naturstyrelsen i Klageportalen. Når du klager, skal du betale et gebyr på kr. 500. Du betaler gebyret med betalingskort i Klageportalen.

Natur- og Miljøklagenævnet har en supportfunktion, som klager kan kontakte efter behov. Supportfunktionen kan kontaktes på e-mail: nmkn@nmkn.dk eller på telefon 7254 1101.

Stk. 3. Når myndigheden videresender klagen til Natur- og Miljøklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Natur- og Miljøklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Naturstyrelsen skal, hvis den fastholder sin afgørelse efter klagefristens udløb videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Indsendelsen skal ske snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb. Det forventes, at Naturstyrelsen i de fleste tilfælde kan videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet umiddelbart efter klagefristens udløb.

Når klagen videresendes til Natur- og Miljøklagenævnet, skal der desuden medsendes de dokumenter, der er indgået i sagens behandling samt Naturstyrelsens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Naturstyrelsen skal således ikke afvente en høring fra nævnet, men skal af sig selv samle de relevante dokumenter i sagen og udarbejde en udtalelse. Når klagesagen modtages i Natur- og Miljøklagenævnet, vil den således som udgangspunkt være fuldt oplyst.

Endvidere skal førsteinstansen (Naturstyrelsen), når den videresender klagen til Natur- og Miljøklagenævnet, samtidig sende en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Natur- og Miljøklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen. Herved effektiviseres klagesagsbehandlingen i Natur- og Miljøklagenævnet, idet nævnet ikke efter at have modtaget Naturstyrelsens udtalelse skal sende den i høring hos de øvrige, der er involveret i klagesagen.

Endelig skal Naturstyrelsen underrette Natur- og Miljøklagenævnet, såfremt Naturstyrelsen efter videresendelsen af klagen inddrages i forhandlinger med adressaten/klager, der er af betydning for klagen. Det kan f.eks. være forhandlinger med klageren om tilpasninger af det ansøgte projekt. Forhandlingerne kan bl.a. være af betydning, hvis de vedrører et forhold, der er klaget over, eller hvis de kan resultere i, at ansøgningen trækkes tilbage, og at adressaten indgiver en ny ansøgning. Der kan f.eks. være tale om forhandlinger om, at ansøgeren ændrer placering af bygninger.

Stk. 4. Myndigheden skal straks underrette Natur- og Miljøklagenævnet, hvis den, efter at klagen er videresendt til nævnet, inddrages i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klageren om tilpasninger af den ansøgte aktivitet, der er af betydning for klagen. Natur- og Miljøklagenævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil forhandlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Hensigten med underretningen er, at Natur- og Miljøklagenævnet kan sætte behandlingen af klagesagen i bero, mens der forhandles om tilpasninger af aktiviteten. Naturstyrelsen skal tillige underrette nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Stk. 5. Myndighedens videresendelse af klage og efterfølgende kommunikation om klagesagen til Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen skal afvises.

Naturstyrelsen er forpligtet til at anvende digital selvbetjening ved videresendelse og efterfølgende kommunikation med Natur- og Miljøklagenævnet om klagesagen efter stk. 5. Denne forpligtelse omfatter også de situationer, hvor en klage er indgivet uden at anvende digital selvbetjening, og Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises. Det betyder, at Naturstyrelsen skal indføre klagen i den digitale selvbetjening.

Stk. 6. Indgives en klage ikke ved anvendelsen af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 2, 4. og 5. pkt., samt stk. 3, ikke anvendelse.

Efter stk. 6 er Naturstyrelsen forpligtet til at videresende klager, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening til Natur- og Miljøklagenævnet. Dette skal ses i sammenhæng med Natur- og Miljøklagenævnets mulighed for at afvise klager, der ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. § 18 b, stk. 1, 2. pkt. i [lov om Natur- og Miljøklagenævnet](#). Det forudsættes dog, at Naturstyrelsen vejleder

klager om anvendelsen af den digitale selvbetjening, hvis Naturstyrelsen modtager en klage, der ikke er indgivet ved anvendelse af den digitale selvbetjening.

Bestemmelserne finder anvendelse på afgørelser truffet af Naturstyrelsen fra og med 28. januar 2015.

7. Opsættende virkning

§ 63 Stk. 7. En afgørelse efter § 6 eller § 38 må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 8. Klage over en afgørelse efter § 6, § 38 eller kapitel 8 a har opsættende virkning, indtil klagemyndigheden har truffet afgørelse eller bestemmer andet.

En klage over tilladelse efter § 6 til ophævelse af fredskovspligt og dispensation fra § 38 fra bestemmelserne om anvendelse af fredskovspligtige arealer m.v. samt efter kap. 8a har opsættende virkning, dvs. at afgørelsen ikke må udnyttes, før klagemyndigheden har truffet afgørelse eller bestemt andet.

For afgørelser om, at et areal bliver fredskovspligtigt efter § 4, indebærer bestemmelserne i § 63, stk. 7, at fredskovspligten ikke vil blive noteret i matriklen, før klagefristen er udløbet. Hvis der klages, indebærer stk. 8, at fredskovspligten ikke vil blive noteret, før Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse eller bestemt andet.

Stk. 9. Klage over en afgørelse efter §§ 19-21 eller et påbud efter § 51, stk. 2 eller 3, om at iværksætte foranstaltninger har opsættende virkning, indtil klagemyndigheden har truffet afgørelse eller bestemmer andet. Miljøministeren kan dog bestemme, at klage ikke har opsættende virkning, hvis der ellers er fare for at ødelægge eller væsentligt forringe en naturtype eller for at skabe forstyrrelse med betydelige konsekvenser for de arter, området er udpeget for.

Stk. 10. Klage over en afgørelse efter §§ 19-21 eller et påbud efter § 51, stk. 2 eller 3, om at ophøre med eller undlade foranstaltninger har ikke opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet.

I klager over afgørelser, som vedrører drift eller andre foranstaltninger i forhold til Natura-2000 skovplanen og påbud om at lovliggøre ulovlige forhold skelnes der, jf. stk. 7 og stk. 9, mellem afgørelser/påbud om at iværksætte foranstaltninger og afgørelser/påbud om at ophøre med eller undlade foranstaltninger.

Bestemmelserne om, at klagen har henholdsvis opsættende virkning, hvis der er tale om iværksættelse af foranstaltninger, og ikke opsættende virkning, hvis der er tale om ophør med eller undladelse af foranstaltninger, indebærer, at ejeren ikke sættes i unødigt udgift som følge af påbuddet, før udfaldet af klagesagen er kendt.

Er arbejdet under udførelse, når der indkommer en klage, må arbejdet indstilles.

Er der behov for at udnytte afgørelsen eller fortsætte arbejdet, udover de tilfælde, som er omtalt i § 63, stk. 9, 2. punktum, uanset at der er klaget til Natur- og Miljøklagenævnet, skal klagenævnet søges om tilladelse til udførelsen af arbejdet, mens klagen behandles af nævnet.